

Đài Saigon Dallas phỏng vấn nhà văn Điệp Mỹ Linh về tháng Tư, 1975

Lê Thy

08/4/2023

Hải Vận Hạm Nha Trang, HQ 505

Như Tuyền: Thưa quý thính giả, hôm nay chương trình văn học nghệ thuật chúng tôi hân hạnh được nói chuyện với nhà văn Điệp Mỹ Linh. Cô Điệp Mỹ Linh trước đây đã nói chuyện một đôi lần trên đài Saigon Dallas. Nhà văn Điệp Mỹ Linh đã có nhiều tác phẩm giá trị, đặc biệt là cuốn tài liệu viết về Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa. Thưa cô hôm nay cô khỏe không?

Điệp Mỹ Linh: Điệp Mỹ Linh xin trân trọng kính chào quý thính giả và Ban Giám Đốc của đài phát thanh Saigon Dallas. ĐML mến chào cô bạn trẻ Như Tuyền. Thưa cô, cảm ơn lời thăm hỏi của cô. Mỗi năm, vào mùa này tôi bị dị ứng với phấn hoa, cho nên, tôi thường bị nghẹt mũi và khan tiếng chứ không có gì quan trọng.

Như Tuyền: Thưa cô Điệp Mỹ Linh, chúng ta đang ở vào tháng Tư, người Việt chúng ta gọi là “Tháng Tư Đen”. Trong lòng người Việt tị nạn, thưa cô, trong khoảng thời gian đầu tháng Tư 1975 cô ở đâu? Lúc ấy tình hình Hải Quân như thế nào? Lúc ấy cô có tháp tùng phu quân trong những cuộc hành quân hay không?

Điệp Mỹ Linh: Kính thưa quý thính giả, thưa cô Như Tuyền, đầu tháng Tư 1975, Bố của các con tôi – Hải Quân trung tá Hồ Quang Minh – đang phục vụ tại Phú Quốc; tôi ở Saigon.

Bất ngờ, Phó Đề Đốc Lâm Ngươn Tánh thanh tra các đơn vị Hải Quân tại Phú Quốc. Khi thấy ông Minh, Phó Đề Đốc Tánh gọi ông Minh đến, bảo: “Anh lấy các thứ cần dùng rồi về Saigon với tôi”.

Từ đó, ông Minh phục vụ tại Bộ Tư Lệnh Hải Quân, Saigon.

Vì ông Minh không còn phục vụ đơn vị tác chiến nữa cho nên tôi không tháp tùng hành quân.

Thời điểm này tình hình chính trị tại Saigon rất phức tạp, nhưng “chưa đến nỗi nào”. Khi xảy ra thảm trạng của cuộc rút quân trên tinh lộ 7, từ Ban Mê Thuột về Phú Yên thì Saigon bị “rúng động”!

Cơn “rúng động” về tình lộ 7 tạm dứt, Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) được lệnh thực hiện các cuộc rút quân bằng đường biển, bắt đầu từ vùng I Duyên Hải.

Khi tin về cuộc rút quân đẫm máu tại bãi biển Thuận An được loan ra, giới chức chính quyền miền Nam cũng như đồng bào mới cảm nhận được cường độ tàn ác và dã man của cuộc xâm lăng do ông Hồ Chí Minh và cộng sản Việt Nam (csVN) chủ xướng!

Cho đến sau này, thỉnh thoảng tôi vẫn đọc được vài dòng trách cứ của vài người thoát chết trong cuộc rút quân tại Thuận An. Những người này trách rằng: “*Hải Quân có tàu mà chỉ đậu ngoài xa, ‘không chịu?’ vào cứu đồng đội!*” Tôi chỉ buồn chứ không trách những vị này; vì tôi hiểu, những vị này không biết được rằng mỗi loại chiến hạm và chiến đĩnh của Hải Quân VNCH – cũng như của Hải Quân quốc tế – đều được xử dụng tùy theo năng lực của chiến hạm hoặc chiến đĩnh và độ sâu của nước, chứ không phải cứ thấy nước là chiến hạm hoặc chiến đĩnh “nhào” đến!

Đôi khi, tôi vẫn tự hỏi: Nếu, năm 1975, Hải Quân VNCH không vượt qua được nhiều khổ nạn để thực hiện những cuộc rút quân bằng đường biển thì số nạn nhân bị csVN sát hại tại vùng I Duyên Hải sẽ lên đến mức độ nào! Và, nếu Hải Quân VNCH không vượt qua biết bao nhiêu trở ngại để thực hiện Chuyển Ra Khơi Cuối Cùng, vào khuya 29/04/1975, thì sẽ có thêm bao nhiêu ngàn người miền Nam chết dưới tay csVN? Làm thế nào chúng ta có được cộng đồng người Việt di tản như hiện nay? Và làm thế nào chúng ta có thể hãnh diện về sự thành đạt vượt bậc của thế hệ di dân người Việt thứ II và thứ III.

Như Tuyên: Trong thời gian đó, cô đã viết tác phẩm nào về chiến sự 30-4?

Diệp Mỹ Linh: Kính thưa quý thính giả, thưa cô Như Tuyên, trong thời gian tháng Tư 1975, theo dõi tin tức quân sự từng giờ, tinh thần tôi không yên; vì Cha Mẹ và đại gia đình của tôi bị kẹt ngoài Cam Ranh, cho nên, tôi không thể viết được gì cả. Khi được tin VNCH “bỏ ngõ” Cam Ranh, tôi hoàn toàn mất tự chủ!

Khoảng giữa tháng Tư, ông Minh cho tôi hay rằng Hải Vận Hạm Nha Trang, HQ 505 – Hạm Trưởng là Hải Quân trung tá Nguyễn Văn Nhượng – phải chuyển đạn từ Thành Tuy-Hạ ra tiếp tế cho mặt trận Phan Rang để quân của VNCH cố thủ Phan Rang. Tôi nhờ ông Minh xin cho tôi “quá giang” chuyến hải hành đó, với hy vọng, khi đến Phan Rang, tôi sẽ đón ghe hoặc xe đò để ra Cam Ranh giúp Cha Mẹ và các em tôi rời Cam Ranh.

Nhưng, hy vọng của tôi không thành! Tôi đã viết về chuyến hải hành trên HQ 505, tựa đề là **Kỷ Niệm với Con Tàu Máu!**

Như Tuyên: Xin được gửi đến quý thính giả một đoạn trong hồi ký **Kỷ Niệm với Con Tàu Máu.**

“... Trên những chiếc ghe tròng trành vì sóng, do HQ 505 tạo nên, những thân người gầy gò đang kêu gào. Và những đôi mắt... Ôi! Những đôi mắt van xin, những đôi mắt buồn thảm, những đôi mắt thất vọng ấy bỗng rục lên những tia phẫn hận khi chiến hạm “bẻ” mạnh một vòng cua ngặt!

Gục đầu vào khoanh dây thừng, tôi khóc tức tưởi vì những oan khiên, thảm khốc đang phủ chụp xuống từng phần đất thân yêu và những nghiệt ngã đang bủa vây đoàn người bại trận!

Từ buổi sáng hôm đó, trong những bữa cơm đã bớt tiếng nói, thiếu hẳn nụ cười. Dường như ai cũng cảm thấy một nỗi đau nào đó, to lớn lắm, đang đè nặng tâm hồn!

Khi Dương-Vận-Hạ Nha-Trang HQ 505 vừa qua khỏi Cà-Ná, tôi nghe tin Dương-Vận-Hạ Vũng-Tàu HQ 503 bị Việt-cộng bắn ngay đài-chỉ-huy, gây tử thương cho bốn năm người. Thấy vẻ tư lự của anh Há, tôi tò mò hỏi. Anh Há thở dài:

– Một trong các sĩ quan tử thương tại đài-chỉ-huy HQ 503 là thủ khoa khóa tôi. (Khóa sĩ quan đặc biệt).

Tôi im lặng. Kinh nghiệm của HQ 503 và các giang pháo hạ trên sông thuộc miền Tây cho tôi thấy rằng nhận xét: “Đã Hải-Quân mà còn đi tàu thì ‘đeo’ chữ Thọ ‘to tổ bố’ rồi, còn lo gì nữa!” là sai lầm.

Gần đến Phan-Thiết, tin Tướng Nguyễn-Vĩnh-Nghi bị bắt khiến mọi người bàn tán, âu lo hơn. Tôi nhìn ra khơi. Trong khoảng không gian mênh mông của biển, tự dưng tôi tưởng như tôi có thể thấy lại được hình ảnh Tướng Nguyễn Vĩnh Nghi – khi Tướng Nguyễn Vĩnh Nghi là Tư Lệnh Sư Đoàn 21 Bộ Binh, Vùng IV Chiến Thuật – và ông Minh đứng trên mô đất cao quan sát trận địa khi cuộc tấn công của Việt-cộng vào đồn thứ 9 còn ngùn ngụt khói, vào một buổi sáng khi hơi nước từ kinh Trèm-Trèm còn đọng trên từng chiếc lá non...”

Như Tuyền: Thưa cô, đọc đoạn văn này xong, nghe thật bồi hồi. Tình hình đất nước bắt đầu rối loạn từ sau Hiệp Định Paris được ký kết mà Việt Nam Cộng Hòa bị thua thiệt, rồi Mỹ rút quân toàn bộ khỏi Việt Nam. Với tư cách một vị phu nhân của cấp chỉ huy Hải Quân, cô nhận xét như thế nào? Nếu Mỹ không rút quân, không cắt viện trợ cả quân sự, lẫn tiền bạc thì Việt Nam Cộng Hòa có chiến thắng không?

Diệp Mỹ Linh.– Kính thưa quý thính giả và cô Như Tuyền, tôi nghĩ rằng, nếu Mỹ rút quân mà Mỹ vẫn viện trợ vũ khí/quân trang/quân cụ và quân dụng cho VNCH thì chắc chắn cuộc chiến sẽ hoàn toàn đổi khác.

Hãy nhìn cuộc xâm lăng của Nga vào Ukraine! Thế Giới Tự Do chỉ viện trợ vũ khí/quân cụ/quân trang và quân dụng cho Ukraine chứ Thế Giới Tự Do đâu có gửi quân sang Ukraine – ngoại trừ vài trường hợp cá nhân tình nguyện – thế mà Nga vẫn chưa chiếm được Ukraine; vì quân và dân của Ukraine chiến đấu rất can cường!

VNCH và Ukraine đều chiến đấu can cường vì chính nghĩa.

Còn csVN, sau khi csVN quyết “*đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng*”, để Mỹ rút quân thì mọi người trên thế giới và người Việt Nam thấy gì?

Bằng vào những gì đã và đang xảy ra tại Biển Đông, tôi đã xác định trong bài tạp ghi **Hai Tên Đồ Tể**, như thế này: “...*Nếu người csVN có chút tự trọng, hãy nhìn vào sự thật của lịch sử: Từ thời Tây ‘đô hộ’ và Mỹ ‘xâm lược’ Việt Nam, Trung cộng có dám ‘hó hế’ gì tới Biển Đông hay không?*

Không!

Thế thì, tại sao, sau khi csVN cướp được miền Nam và ‘thống nhất?’ đất nước thì Trung cộng khoanh vùng biển Đông thành ‘đường lưỡi bò’; sau đó Trung cộng xây nhiều đảo nhân tạo và phi trường tại Hoàng Sa?”

Tệ hại hơn nữa là: Các cuộc hải hành của Hải Quân Hoa Kỳ – cũng như vài nước không thuộc vào khối cộng sản – trên Biển Đông đều bị Hải Quân Trung cộng gây nhiều trở ngại.

Câu trả lời của tôi là: “Trung cộng vương lên được như ngày nay là nhờ ‘công lao’ của người csVN đã ‘đánh Mỹ đến người Việt Nam cuối cùng!’ để thiêu rụi cả mấy triệu người Việt – cả Nam lẫn Bắc!”

Như Tuyền: Xin mời thính giả, nghe 1 đoạn trong bài **Hai Tên Đồ Tể** của cô Điệp Mỹ Linh:

“...Mỹ trợ giúp chính thể Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) chống lại cộng sản Bắc Việt chỉ vì Mỹ – cũng như VNCH – thấy trước âm mưu của Trung cộng là sẽ “nhuộm đỏ” miền Nam Việt Nam; từ đó Trung cộng sẽ lấn chiếm biển Đông mà thế giới cũng như người Việt đều gọi là Pacific Ocean hoặc là Thái Bình Dương; nhạc sĩ Y Vân đã sáng tác tình khúc Lòng Mẹ với âm điệu thiết tha và câu mở đầu đầy cảm xúc: “Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình ngọt ngào...”

Theo Hiệp Định ngưng chiến, Mỹ rút quân ngày 29 tháng 3 năm 1973, chấm dứt mọi viện trợ quân sự cho miền Nam Việt Nam.

Trong khi Quân Lực VNCH còn súng mà không có đạn, còn xe và phi cơ mà không có xăng, còn xe tăng và chiến hạm mà không có dầu cặn v.v... thì csVN vẫn mở những cuộc cường tập đẫm máu.

Theo BBC tiếng Việt, ngày 21/04/2022 cập nhật ngày 28/04/2022 thì: “...Trung Quốc, từ tháng 6 năm 1965 đến tháng 8 năm 1973, đã điều động tổng cộng hơn 320.000 binh sĩ thuộc các quân chủng phòng không, công binh, đường sắt, rà phá bom mìn và hậu cần, v.v... để thực hiện các nhiệm vụ phòng không, xây dựng, rà phá bom mìn và đảm bảo hậu cần ở miền Bắc Việt Nam...”

Đó, Mỹ rút quân cuối tháng 03/1973 mà đến tháng 08/1973 Trung cộng cũng vẫn còn viện trợ vũ khí và nhân lực cho csVN; nhờ vậy, csVN lại mở những cuộc cường tập khốc liệt trên toàn lãnh thổ của VNCH!

Là một người từng tháp tùng nhiều cuộc hành quân hỗn hợp của Hải Quân VNCH trên sông rạch để viết tường thuật, tôi hiểu rằng: Mỗi khi quân của VNCH phải chống trả các cuộc cường tập của csVN tại chiến trường nào thì Hải Quân VNCH cũng phải chuyển quân/đạn dược/khí giới/quân trang/quân dụng đến địa phận đó.

Đó là lý do, ngày 19 tháng 01 năm 1974, Trung cộng tấn công Hoàng Sa, các chiến hạm hữu dụng của Hải Quân/VNCH đều đã bị trưng dụng cho các chiến trường khốc liệt khác. Bộ Tư Lệnh Hải Quân đành phải chỉ thị chiến hạm Nhật Tảo HQ10, đang đại kỳ – sửa chữa/tu bổ/thay thế nhiều bộ phận quan trọng của chiến hạm – tại Hải Quân Công Xưởng ra Hoàng Sa!

Vì HQ10 bị nhiều trở ngại kỹ thuật, như đã nêu trên, Hạm Trưởng HQ10 Nguyễn Văn Thà và 74 quân nhân Hải Quân VNCH đang chống trả mãnh liệt, quyết đánh đuổi quân xâm lăng Trung cộng – kẻ thù truyền kiếp của người Việt Nam yêu nước – ra khỏi Hoàng Sa thì HQ10 bị trúng đại pháo của Trung cộng và... chìm vào lòng biển Mẹ!!!

Được báo cáo, Tổng Thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu ra lệnh cho Tư Lệnh Hải Quân Trần Văn Chơn thành lập Hành Quân Trần Hưng Đạo 48 – do Hải Quân đại tá Nguyễn Văn May chỉ huy – tiến ra Trường Sa để bảo vệ quần đảo Trường Sa khỏi sự tấn công của Trung cộng...”

Người csVN lúc nào cũng “hãnh tiến?”, tự cho rằng chính csVN đã “đánh Mỹ ‘kíu’ nước” để thống nhất đất nước.

Nếu đất nước đã được csVN “thống nhất”, tại sao cả triệu triệu người Việt không ở lại “chung vui” với csVN mà triệu triệu người Việt lại liều chết vượt biển hoặc vượt biên đường bộ để xa lánh csVN? Nếu căn cứ vào những dinh thự vĩ đại và những ngôi mộ rất “hoành tráng” của cán bộ csVN mới xây, sau năm 1975, mà cho rằng nước Việt đã phát triển vượt bậc thì xin đừng quên sự “tiếp tay” rất đắc lực của tập thể người Việt di tản và từng đợt người trẻ bên Việt Nam phải xuất cảnh lao động để thanh niên trồng cần sa và ăn cắp; phụ nữ làm điếm và ăn cắp.

Người Việt di tản đã vì tình ruột thịt, trực tiếp “cứu” csVN thoát khỏi thời bao cấp!! Thế mà, khi Việt Nam gặp thiên tai hoặc cần tiền, người csVN gọi chúng tôi là “khúc ruột ngàn dặm”. Khi bình yên, csVN chỉ thị dư luận viên viết trên internet rằng: Cha/chồng/anh/em của chúng tôi là “Ngụy”, là “lính đánh thuê”!

Người csVN không là lính đánh thuê cho Trung cộng thì lý do gì Trung cộng viện trợ vũ khí và nhân lực cho csVN đánh Tây/đánh Mỹ? Nếu người csVN không là lính đánh thuê cho Trung cộng thì tại sao khi Trung cộng tấn công và cưỡng chiếm Hoàng Sa – của Việt Nam – mà csVN lại im lặng?...”

Như Tuyền: Vâng, luận cứ cô ĐML đưa ra rất chính xác. Tiếc rằng thời lượng có hạn, chương trình phỏng vấn nhà văn ĐML xin tạm dứt; xin hẹn quý thính giả và cô ĐML vào chương trình khác.

Diệp Mỹ Linh: Diệp Mỹ Linh xin cảm ơn quý thính giả; xin cảm ơn Ban Giám Đốc đài phát thanh Saigon Dallas và cảm ơn cô Như Tuyền. Kính chào.

<https://baovecovang2012.wordpress.com/2023/04/08>